

POFESORUL NOSTRU

GH. DIHORU *

Ne aflăm la o consfătuire. Ar fi cea de XI-a, dar nu a geobotaniștilor, ci a diverșilor naturaliști, care au venit să cinstească activitatea prodigioasă și vârsta venerabilă ale eruditului nostru dascăl ION T. TARNAVSCHI.

Despre viața și opera Domniei Sale au vorbit (și scris) mai mulți biologi dintr-o plăcută datorie, dintr-o stimă lăuntrică cu care au plecat la încheierea studenției și pe care au păstrat-o neștirbită. „Nu așa, care va să zică“, cum s-ar exprima Prof. Tarnavschi, n-aș vrea deci să mă refer la acestea, decît amintindu-vă doar că zilele trecute, cînd mă frămîntam ce să scriu despre sărbătorit, am fost întreat

Cine este profesorul Tarnavschi ?

M-a întreat o puzderie de granule polinice, înveșmîntate în nuanțele pietrelor prețioase, care fuseseră ameteite de atîtea rostogoliri pe patinuarul de sticlă al masei microscopului precum fierul incandescent pe nicovală, și care în clipele de liniște „auziseră“ un limbaj straniu („sporoderma“, „apertură“, „colporat“), fără a „bănui“ că era în discuție „moda“ fiecăreia.

M-au întreat gențianele pitice și ochioase din Munții Bucovinei peste care cineva adusese, prin 1958, valul de botaniști să se „certe“ nu atît pentru aflarea numelui lor, ci pentru ale unor coabitante foarte discrete, de-alde madam *Festucescu*, domnișoara *Euphrasiana*, care profită de camera vecinilor, coana *Poarescu* și altele de teapa lor.

Cu amintirea aceluiași an m-au întreat xerofitele de la Poiana lui David — în frunte cu uscățiva *Stipescu*, îmbrobodită cu flamuri straminee —, culcate la pămînt de „tăvălugul“ botaniștilor neîmblinziți, care se iscodeau sau chiar se evitau pentru formularea unui grai comun priivor la societățile vegetalelor. Niciodată nu le zdrobiseră deodată atîția bocanci de botaniști !

M-au întreat firavele alge, unele vizualizate, altele nu, scoase din anonimatul turbăriilor și pîraielor, botezate (uneori cu numele celebrilor înaintași) și păstrate la loc de cinste academică.

* Institutul de Științe Biologice București.

M-au întrebat șiruri nesfârșite de fitocromozomi, străini și românești, care se plîngeau că cineva le-a demolat lăcașul și brusc au fost orbiți de lumină, vopsiți și turtiți, apoi numărați mai de multe ori, cînd dintr-o parte, cînd din cealaltă. Îl căutau pentru răzbunare sau, poate, pentru mulțumire pe cel care i-a făcut nemuritori, înscriindu-i pe altarul științei.

M-au întrebat copacii din Grădina Botanică, aici martori, plîngîndu-se în grup că li s-a umblat în ale fenologiei și oarecine, de o indiscreție inadmisibilă, i-a spionat și le-a notat exact sorocul cînd organele de înmulțire erau în plină activitate. Ba unele dintre ele le-au fost chiar ciopîrțite, fără să țină cont că erau supere sau infero. Se zvonește că acele organe ar fost și „preparate“.

Mai la urmă mi-au pus întrebări cu tîlc și alte plante florifere,

— *pălăria cucului*, cine i-a secționat borurile ?,

— *talpa găștei*, cine a lăsat-o fără o ghiară ?, iar

— *mierea ursului* mi s-a plîns nu doar că i-ar fi luat nectarul, ci pentru că cineva a-ndrăzniț s-o-nucuscrească fără voie cu rudele, ca pînă la urmă să rezulte „copii din flori“, care zice-se că s-ar numi hibrizi !

Pe de altă parte, un stol de diferite insecte mărunte săltau de bucurie peste toate aceste plînsute ale vegetalelor și am înțeles că mai multe plante „poreclite“ insectivore, care le „înghițeau“ încet și nemes-tecate, ar fi fost asasinat prin secționări repetate. Cine-o fi binefăcătorul ?

M-au întrebat nenumăratele slove din miile de pagini, răsărite din munca neostenită a sărbătoritului și așternute în șiruri caligrafice, cu totul specifice și atrăgătoare, care și-au dat „seama“ pînă la urmă că aparțin încrengăturii numită *știință*.

M-au întrebat studenți fragezi care doreau să-l cunoască și să-i mulțumească, printre altele, pentru lucrările sale valoroase și în primul rînd pentru minunatul „Practicum“.

Și cîți n-au mai venit să mă întrebe !

Le-am răspuns tuturor că imprecinatul în cele ascultate este Profesorul nostru ION T. TARNAVSCHI, stimat și iubit de toți naturaliștii.

La rîndu-mi, am întrebat pe alții,

— Cine-i ION T. TARNAVSCHI ?

— Botanist erudit, dascăl priceput și cumsecade.